T. DROBNIAK

17.8.92

21.07.1992 r.

DROBNIAK TADEUSZ

/1917 - /pseud."Jarosz"

Urodzony 21 stycznia 1917r. we Lwowie w rodzinie inż.górnika Feliksa Drobniaka,następnie pułkownika art.W.P.i Katarzyny z domu Bohosiewicz. Gimnazjum ukończył w Krakowie w 1935 r.a następnie Szk. Podchorążych Kawalerii w Grudziądzu w 1938r.z przydziałem do 9 pułku Ułanów Małopolskich w Trembowli.

Kampanię 1939 r.odbywa w 102 pułku Ułanów Podolskich jako dca plutonu. W składzie G.O."STRYJ" gen.Dembińskiego pułk brał udział m. in.w osłonie linii rzeki Stryj w rejonie Żydaczowa. 18.09.39.wobec wkroczenia poprzedniego dnia wojsk sowieckich,pułk otrzymuje rozkaz przejścia na Węgry,których granicę przekracza 20.września 1939r.

Ppor.Drobniak z internowania ucieka w połowie stycznia 1940 r. by pod koniec tego miesiąca przejść do Jugosławii przez zieloną granicę. Następnie pod koniec lutego drogą morską przedostaje się do Francji. Po weryfikacji i przeszkoleniu otrzymuje przydział do Oddz. Rozpoznawczego III Dywizji Piechoty Armii Polskiej,z funkcją dcy plut. armatek p.panc. w 3 szwadronie rtm.Michała Minkowskiego z m.p.w rej. Ploermel w Bretanii. Na początku II dekady czerwca 40r.pod naporem Niemców, Dywizja rozpoczyna marsz w kierunku portów ujścia Loary.

Oddział Rozpoznawczy idąc w straży tylnej zajmuje stanowiska na przedpolach portu le Croisic,by osłaniać załadunek gross sił Dywizji na okręty angielskie. Port le Croisic O.R. osiąga po odpłynięciu okrętów ewakuacyjnych. Dowództwo rekwiruje kutry rybackie,którym starcza paliwa tylko na dopłynięcie do wyspy Belle Ille,80 km od brzegów Francji. Tam 10 lipca 1940r.Oddział zostaje osaczony i wzięty do niewoli przez wojska niemieckiej piechoty morskiej. Grupę polskich oficerów Niemcy przewożą do obozu jeńców francuskich w Souvenay. Stąd transportem kolejowym do Oflagu XIII A.pod Norymbergą,a następnie do Oflagu IV D.pod Elsterhotst pod Hoyerswerdą. Z tego obozu 11 listopada 1943r.razem z dwoma oficerani francuskimi ppor.Drobniak ucieka za atrapą tylnej ściany w naczepie samochodu dostarczającego żywność do Oflagu.

Po aklimatyzacji i przeszkoleniu w Warszawie otrzymuje przydział do Nadniemeńskiego Zgr.Bat.Partyzanckich A.K.na Nowogródczyźnie. Rozkazem dcy Zgrupowania majora "Kotwicza"-Macieja Kalenkiewicza na początku marca 1940r.zostaje skierowany do kompanii "Bohdanka"-zalążka VIII/77ppAK,którym dowodzi por."Jastrzębiec"-Władysław Mossakowski

Jako dca plutonu w tym Oddiale bierze udział w walkach z Niemcami 20.04.44r pod Pieciukami,30.04.w zdobyciu Brzozówki i huty szkła "Niemen".W nocy z 7/8 czerwca uczestniczy w napadzie na niemiecko - białoruski garnizon m.Wsielubia pod Nowogródkiem,gdzie ginie dwóch

oficerów z dcą "Bohdanki"por."Jastrzębcem"-Władysławem Mossakowskim na czele,a wielu żołnierzy odnosi rany.Ppor."Jarosz" z II plutonem zajmuje koszary policji białoruskiej i bierze do niewoli załogę wraz z niemieckim dcą. Następnie na polu walki obejmuje dowództwo Oddziału, by wobec wejścia do akcji odsieczy niemieckiej przybyłej z Nowogródka-wyprowadzić kompanię ze strefy zagrożenia.

Rozkazem "Kotwicza"Oddział w sile 350 ludzi,otrzymuje status batalionu,przydział kompanii saperów oraz zadanie budowy i zabezpieczenia przepraw na Niemnie w rejonie Dokudowa.

Po wykonaniu mostu z łodzi na cumach,naprawie zatopionego uprzednio promu, wybudowaniu bunkrów,rowów łącznikowych, wytyczeniu powiazań ogniowych i obserwacyjnych,"Jarosz"odchodzi z dwoma plutonami wydzielonymi z 1 i 2 kompanii ażeby zablokować szosę Nowogródek - Lida pod Ogrodnikami. 1.07.44.na czele wydzielonych plutonów rozbija z zasadzki niemiecki konwój pod Bieniewiczami. 3.07.dowodzi w starciu z oddziałem "Forstschutzu"pod Ogrodnikami.4.07.rano organizuje z zasadzki zdobycie na "Forstschutzu"samochodu pancernego pod Waśkowiczami.

W odwet za akcje na szosie frontowy oddział Wehrmachtu w sile 300-400 ludzi, dysponujący ciężką bronią maszynową i bronią stromotorową uderza na stanowiska VIII/77 pp AK w Dokudowie. Zdobyty samochód pancerny uzbrojony w działko 40 mm i CKM "Jarosz"kieruje na pomoc obrońcom przepraw na Niemnie,dowodzonym przez ppor."Juranda"-Wacława Janikowskiego, a sam na czele sił wydzielonych uderza na tyły Niemców nacierających na Dokudowo. W czasie tego natarcia odnosi ciężkie rany.

W rezultacie uporczywej obrony pod dowództwem ppor."Juranda" w oparciu o bunkry,przy pełnym zaskoczeniu wprowadzeniem do walki zdobytego samochodu pancernego i natarciem sił wydzielonych na tyły nieprzyjaciela, Niemcy ponieśli ciężkie straty w postaci kilkudziesięciu zabitych i rannych,a następnie zostali zmuszeni do odwrotu.

Wieczorem 4.07.1944r.ppor."Jarosz"przekazuje dowództwo "Bohdanki"-VIII/77 pp AK ppor."Turkuciowi"-Józefowi Zwinogrodzkiemu,dcy 1 kompanii..

Po Powstaniu Wileńskim dostaje się do niewoli sowieckiej z umieszczeniem w szpitalu wojskowym w Wilnie. Na początku sierpnia 1944 tuż przed wywiezieniem "Jaroszowi"udaje się uciec ze szpitala z pomocą łączniczki-zwiadowcy"Muchy"-Stanisławy Białko,pod opiekę nadal działającej konspiracji AK w Wilnie.

W ramach akcji repatriacyjnej wyjeżdża do Kraju w kwietniu 1945r.W Krakowie spotyka kolegów z Oflagu,którzy pomagają mu się zarejestrować jako powracającego bezpośrednio z niewoli niemieckiej.

oficerów z dcą "Bohdanki"por."Jastrzębcem"-Władysławem Mossakowskim na czele,a wielu żołnierzy odnosi rany.Ppor."Jarosz" z II plutonem zajmuje koszary policji białoruskiej i bierze do niewoli załogę wraz z niemieckim dcą. Następnie na polu walki obejmuje dowództwo Oddziału, by wobec wejścia do akcji odsieczy niemieckiej przybyłej z Nowogródka-wyprowadzić kompanię ze strefy zagrożenia.

Rozkazem "Kotwicza"Oddział w sile 350 ludzi,otrzymuje status batalionu,przydział kompanii saperów oraz zadanie budowy i zabezpieczenia przepraw na Niemnie w rejonie Dokudowa.

Po wykonaniu mostu z łodzi na cumach,naprawie zatopionego uprzednio promu, wybudowaniu bunkrów,rowów łącznikowych, wytyczeniu powiazań ogniowych i obserwacyjnych,"Jarosz"odchodzi z dwoma plutonami wydzielonymi z 1 i 2 kompanii ażeby zablokować szosę Nowogródek - Lida pod Ogrodnikami. 1.07.44.na czele wydzielonych plutonów rozbija z zasadzki niemiecki konwój pod Bieniewiczami. 3.07.dowodzi w starciu z oddziałem "Forstschutzu"pod Ogrodnikami.4.07.rano organizuje z zasadzki zdobycie na "Forstschutzu"samochodu pancernego pod Waśkowiczami.

W odwet za akcje na szosie frontowy oddział Wehrmachtu w sile 300-400 ludzi, dysponujący ciężką bronią maszynową i bronią stromotorową uderza na stanowiska VIII/77 pp AK w Dokudowie. Zdobyty samochód pancerny uzbrojony w działko 40 mm i CKM "Jarosz"kieruje na pomoc obrońcom przepraw na Niemnie,dowodzonym przez ppor."Juranda"-Wacława Janikowskiego, a sam na czele sił wydzielonych uderza na tyły Niemców nacierających na Dokudowo. W czasie tego natarcia odnosi ciężkie rany.

W rezultacie uporczywej obrony pod dowództwem ppor."Juranda" w oparciu o bunkry,przy pełnym zaskoczeniu wprowadzeniem do walki zdobytego samochodu pancernego i natarciem sił wydzielonych na tyły nieprzyjaciela, Niemcy ponieśli ciężkie straty w postaci kilkudziesięciu zabitych i rannych,a następnie zostali zmuszeni do odwrotu.

Wieczorem 4.07.1944r.ppor."Jarosz"przekazuje dowództwo "Bohdanki"-VIII/77 pp AK ppor."Turkuciowi"-Józefowi Zwinogrodzkiemu,dcy 1 kompanii..

Po Powstaniu Wileńskim dostaje się do niewoli sowieckiej z umieszczeniem w szpitalu wojskowym w Wilnie. Na początku sierpnia 1944 tuż przed wywiezieniem "Jaroszowi"udaje się uciec ze szpitala z pomocą łączniczki-zwiadowcy"Muchy"-Stanisławy Białko,pod opiekę nadal działającej konspiracji AK w Wilnie.

W ramach akcji repatriacyjnej wyjeżdża do Kraju w kwietniu 1945r.W Krakowie spotyka kolegów z Oflagu,którzy pomagają mu się zarejestrować jako powracającego bezpośrednio z niewoli niemieckiej.

Tak zmodyfikowany życiorys pozwala mu przetrwać okres stalinowski.

Po wyleczeniu z ran i ukończeniu technikum górniczego podejmuje pracę w dołowym dozorze Przedsiębiorstwa Robót Górniczych Dolnośląskiego Przemysłu Węglowego w Wałbrzychu.(XX)

Od 1977 r. jest na emeryturze. (VV)

Tadeusz Drobniak ?
Jerzy Brzozowski

(XX) W 1948 wstępuje w związek małżeński z Zofią z d. Argasińska, jest ojcem dwóch córek i syna.

(VV) Odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari, Krzyżem Walecznych a także Krzyżem Kampanii Wrześniowej. W 1990 r awansowany do stopnia rotmistrza.